

ODPŁACICIEL (1) *sb m*

N sg odpłaciciél.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto za coś odpłaca, odwzajemnia się, karze lub nagradza (o Bogu) [czego]: Ale Bog [...] dobrych wŹytkich y złych rzeczy odpłáciiel/ mnie y Krolá/ przed którym rowno ftániewa/ w tey fpráwie kiedy rozłádi StryjKron 692 [idem] [BielKron 1597 491 (Linde)].

Synonim: oddawca.

*Cf **ODPŁAJCA***

AL